IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

questu cumulat. etiã suos hospites mag
na ueri similitudine romã secũ nauiga
re pellexerat. Postremo delat. inde in a
chaiã. multisq; muneribꝰ abiudeis eiꝰ loci
donat. q̃si rex a patrus amicis deducebat.
Adhoc enĩ fidei pcesserat formę similitu
do. ut q̃ alexandrũ illũ uiderant planeq;
nouerant. hunc eũ ẽẽ iurarent. Igitur omis
etiã romę iudei uisendi eiꝰ studio circũ
fusi ppabant. & infinita multitudo per
uicos angustias q̃q̃ue; referebat. cuenie
bat. Tanta nãq; dementia multos cepat. ut
illũ sella portarent a regale obsequiũ
ppis eisuptibꝰ exhiberent. S; cesar alex
andri uultũ optime sciens. accusatꝰ enĩ a
pd̃ eũ fuerat abherode. & si priꝰ quã ui
deret hominẽ fallaciã similitudinis ani
maduerterat hilariori tamẽ animi spe
ñ nichil indulgendũ putauit. & iadum
q̃ndã q̃ alexandrũ bene cognosceret mi
sit. ut ad se adolescentẽ adduceret. Quo
ille cspecto statũ psone differentiã cuic
tura deprehendit maxime aũ ubi corporis
eiꝰ duritiã & seruile formã cosideraut. in
tellexit omẽ comentũ. Satis aũ comotꝰ ẽ
dictoq; eiꝰ audatu. Nã de aristobolo pcon
tantibꝰ saluũ q̃dẽ ẽẽ illũ memorabat con
sulto ñ adeẽ q̃ apd̃ cypru degeret ca
uendo insidias minꝰ enĩ se circũuenire
posse disiunctos. Itaq; iadus q̃dẽ ab aliis
ei separato uitã diẽ a cesare pmiũ fore
si tante fraudis pdidisset auctorẽ. Id aũ
se facturũ ille pollicit. ad cesarẽ sequtũ
& iudeũ indicat q̃ forme sue similitudi
nẽ abusus ẽẽt ad questũ. Tanta enĩ dona
ex ciuitatibꝰ eũ singulis abstulisse docu
it. q̃nta uiuus alexander accepisset. Ri
sit his cesar. & falsiũ q̃dẽ alexandrũ ppt
habitudinẽ corporis remugũ numero
inseruit. suasorẽ ñ eiꝰ intẽfici IVSSIT.

Meliꝰ aũ suptuũ detrimentũ; pamentię
ptuo satis esse iudicauit.
Athanarchia ñ suscepta memor discor
dię supioris archelaus. ñ solũ iudeis
s; etiã samariensibꝰ crudelitẽ abusus ẽ.
nonoq; sui pncipatꝰ anno legatus ctra
se abuitq; ad cesarẽ missis. ipse q̃dẽ
uetiliũ pellitẽ uiennã gallię ciuitatẽ
patrimoniũ ñ eiꝰ thesauris cesaris ad
iudicatẽ. Qui q̃dẽ priꝰ q̃ euocaretꝰ ad ce
sarẽ. huicemodi sõniũ se uidisse cõme
morat. Noue aristas plenas. Imaximas
abubus comedi sõniauerat. Accitos de
inde uates chaldeorũq; ñ nullos. q̃d nã
illo putarent indicari sõnio cõsuliuerat.
Alius aũ alitẽ intẽpretantibꝰ symon q̃dã es
seus genere ducerat. aristas annos arbi
trari bouesq; rerũ mutationes eo q̃a a
gros arando uerterent ac mutarent. i
deoq; regnaturũ q̃dẽ illũ ẽẽ tot annos.
q̃ significasset numerus aristarũ. uarias
aũ rerũ mutationes exptũ ẽẽ morituri.
His q; auditis. v. diebꝰ post idẽ archelaus ad
causã dicendã ẽ euocatꝰ. Dignũ aũ me
moria duxi etiã ciuigis eiꝰ glafyre sõniũ
archelai filię cappadocũ regis referre.
Quã cũ alexanderꝰ primꝰ habuisset uxorẽ.
fr̃ huiꝰ deq̃ loquimur herodis filii regis.
aq̃ ille intẽfectꝰ ẽ. sic iã designauimꝰ pilliꝰ
mortẽ iubę regi lybię nupta. eoq; defunc
to domũ reuersã domiq; apud patrem
uiuiditate degentẽ. athanarches arche
laus ubi eã cspectu. adhoc amoris accen
sus ẽ. ut eã statũ repudiata ciuige sua
mariãmę s̃ copularet. Hęc q̃ in breui
tẽpore postq̃ iudeã reditu. uidere uisa
ẽ instantẽ s̃ alexandrũ dicere. Satis fue
rat t̃ lybicũ matrimoniũ. s; tu illo non
ctenta rursus ad meos penates reuer
teris audacissima uiri tercii. de